Η ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1942

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ Β. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ | Έτος 10ον ◆ Άρ. Φύλλου 3064|85 | Τιμή δρχ. 60 | Γραφεία Μητροπόλεως 42 — Άρ. τηλ. 38-81 — ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Η ΚΑΚΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΜΑΣΣΩΝΙΣΜΟΥ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τοῦ κ. Β. Α. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗ

Οὐδεμία ἀπομένει ἀμφιβολία εἰς πάντα εὐσυνείδητον ἐρευνητὴν τῆς Ἑλληνικῆς τραγῳδίας, ὅτι μία ἀπὸ τὰς βασικωτέρας αἰτίας τῆς συμφορᾶς, τὴν ὁποίαν ὑπέστη ἡ χώρα μας, εἶναι ὁ μασσωνισμός.

Ἡ μυστηριακὴ αὐτὴ ὀργάνωσις, μετὰ ὄνομα τῆς ὁποίας ἡ διαισθητικὴ παρατηρητικότης τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, χαρακτηρίζει τὴν ὑπουλότητα καὶ τὴν καταχθονιότητα, ἐξυπηρετοῦσα ξένους σκοποὺς καὶ ξένα συμφέροντα ἐθυσσοδόμησεν ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀπειργάσθη τὴν συνεχῆ κακοδαιμονίαν μας τῶν τελευταίων δεκαετηρίδων καὶ τὸ τελευταῖον ἐπιστέγασμα αὐτῆς, τὴν περυσινὴν ἐθνικὴν συμφοράν μας.

Ἱδρυθεῖσα—ποῦ ἄλλοῦ;—εἰς τὸ σκοτεινὸν Λονδῖνον κατὰ τοὺς σκοτεινοὺς αἰῶνας, ἐπεξέτεινε τοὺς πλοκάμους της εἰς ὁλόκληρον σχεδὸν τὸν κόσμον μὲ μοναδικὸν καὶ ἀμετάθετον σκοπὸν νὰ προαγάγῃ καὶ νὰ εὐοδώσῃ τὰ ἀγγλικὰ σχέδια περὶ ἱδρύσεως παγκοσμίου Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὑπὸ τὴν ὁποίαν νὰ ὑποταχθοῦν πολιτικῶς καὶ οἰκονομικῶς πάντες οἱ λαοί. Ὑπὸ τὸ ἀπατηλὸν πρόσχημα τῆς φιλαλληλίας καὶ τῆς ἠθικῆς προαγωγῆς τοῦ ἀτόμου, ἡ παλαιὰ συντεχνία τῶν "Αγγλων ἐλευθέρων τεκτόνων, ἡ ὁποία μετετράπη εἰς Μεγάλην Στοὰν καὶ μετωνομάσθη εἰς Ἑταιρείαν Ἐλευθέρων Τεκτόνων—χωρὶς νὰ συγκαταλέγῃ πλέον μεταξὺ τῶν ἑταίρων της κανένα ἀπὸ τοὺς ἀφελεῖς κτίστας—εἰργάσθη σταθερῶς καὶ καταχθονίως διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν. Ἰσχυριζομένη, ὅτι ἐπιδιώκει νὰ καταστήσῃ τάχα τὸν κόσμον ἕνα ἠθικὸν ὀργανισμόν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἕκαστον ἔθνος, ἑκάστη φυλή, ἕκαστος ἄνθρωπος νὰ δύναται νὰ προαγάγῃ καὶ νὰ καλλιεργῇ ἐλευθέρως τὴν ἰδίαν του φύσιν καὶ ἀξίαν, οὐδὲν ἄλλο ἐπιδιώκει ἢ τὴν ἐπιβολὴν ἑνὸς παμβρεττανικοῦ προγράμματος, σαφῶς καθωρισμένου διὰ τὴν ἵδρυσιν μιᾶς παντοκρατορίας ἐδρευούσης παρὰ τὸν Τάμεσιν! Ἐξόχως χαρακτηριστικὸν εἶναι τὸ γεγονός, ὅτι εἰς τὴν Ἑταιρείαν Ἐλευθέρων Τεκτόνων ἐξέχουσαν καὶ ἰδρύουσαν θέσιν κατέχει πάντοτε ἕνας βλαστὸς τῆς βασιλευούσης ἐν Ἀγγλίᾳ οἰκογενείας.

Εἶναι ἄραγε ἀνάγκη νὰ σημειωθῇ ὅτι εἰς τὴν μυστηριακὴν αὐτὴν ὀργάνωσιν πρωτεύοντα ρόλον παίζει ὁ ἑβραϊσμός; Πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ πρωτοστατοῦν εἰς ἕνα σκότιον σκοπὸν οἱ Ἑβραῖοι καπιταλισταὶ ταῦ Σίτυ, ἀφοῦ πρόκειται περὶ οἰκονομικῶν ἐπιδιώξεων καὶ καταστροφικῶν ἐνεργειῶν εἰς βάρος χριστιανικῶν λαῶν; Πῶς ἠμποροῦσαν νὰ λείψουν ἀπὸ τὸ μέσον οἱ βουλιμιώντες διὰ τὸ χρῆμα καὶ οἱ ἡδονισταὶ τοῦ κακοῦ;

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ λύμη τοῦ μασσωνισμοῦ μετεδόθη περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος αἰῶνος ἀπὸ τὴν Ἐπτάνησον, ὅπου εἶχεν ἐνσκήψη κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Βρεττανικῆς τυραννίας ἐπὶ τῶν ὡραίων ἐκείνων νήσων. Καὶ ἂν δὲν ἔλαβεν, εὐθὺς ἀμέσως εὐρεῖαν ἀνάπτυξιν μεταξὺ τοῦ συντηρητικοῦ καὶ φιλοπάτριδος Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐν τούτοις σὺν τῷ χρόνῳ προσεταιρίσθη μερικὰ ἀρριβιστικὰ στοιχεῖα τῆς πολιτικῆς καὶ οἰκονομικῆς ζωῆς τῆς χώρας. Καὶ αἱ ἱδρυθεῖσαι εἰς τινα κέντρα μασσωνικαὶ στοαὶ ἤρχισαν νὰ ρίπτουν τὸ ὀλέθριον σύνθημα τῆς ἐξαφανίσεως τῶν ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν προλήψεων ὡς ἀναχρονιστικῶν δῆθεν καὶ ἀπολιτίστων.

Καὶ δὲν ὑπάρχει περιπέτεια ἐθνικὴ, πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ ἐν τῇ χώρᾳ μας χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ ὄπισθεν αὐτῆς ὁ δάκτυλος τῆς μυστηριακῆς αὐτῆς ὀργανώσεως. Δὲν θὰ διεξέλθωμεν θέβαια ἐνταῦθα λεπτομερῶς τὰς περιπετείας αὐτάς. Θὰ ἔλθωμεν κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν, τὴν παροῦσαν, τὴν ὁποίαν ζῶμεν ἀκόμη καὶ τῆς ὁποίας τὰς συνεπείας δοκιμάζομεν.

Ἂν εἶναι ἀληθὲς ὅτι τὸ μεγαλύτερον ἀτύχημα διὰ τὴν Ἑλλάδα ὑπῆρξε τὸ γεγονὸς ὅτι, κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς παρούσης κρίσεως ποὺ συγκλονίζει διὰ πυρὸς καὶ σιδήρου τὸν κόσμον ὁλόκληρον, εὑρέθη βασιλευομένη ἀπὸ Γεώργιον τὸν Β'., εἶναι ἐξ ἴσου ἀληθὲς ὅτι ἡ τόσον ὀλεθρία πολιτικὴ τοῦ ἐκπτώτου βασιλέως ὀφείλεται πρωτίστως εἰς τὸν μασσωνισμόν του.

Γεώργιος ὁ Β', ἐκτιναχθεὶς αἰφνιδίως κατόπιν ἑνὸς στρατιωτικοῦ κινήματος ἀπὸ τοὺς πρόποδας τῆς Ἀκροπόλεως εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Ταμέσεως μασσῶνος αὐτός παλαιός, περιεπλάκη ἐντελῶς πλέον εἰς τοὺς πλοκάμους τῆς Ἑταιρείας τῶν Ἐλευθέρων Τεκτόνων καὶ κατέστη τυφλὸν ὄργανον αὐτῆς καὶ τῶν ἑταίρων της Ἑβραίων καπιταλιστῶν. "Οταν δὲ ἕνα ἄλλο στρατιωτικὸν κίνημα μετὰ δωδεκαετίαν τὸν ἐξετίναξε κατ' ἀντίστροφον διεύθυνσιν καὶ τὸν ἐπανέφερε—διὰ τὰς ἁμαρτίας τῆς Ἑλλάδος—εἰς τὸν θρόνον τῶν Ἀθηνῶν ἦτο πλέον τελείως παρεσκευασμένος διὰ νὰ δράσῃ σύμφωνα μὲ τὰς ὑπαγορεύσεις τοῦ μασσωνισμοῦ καὶ τῆς Ἑβραϊκῆς κεφαλαιοκρατίας καὶ τὰ κελεύσματα τοῦ Φόρεϊν "Οφφις.

Καὶ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς δευτέρας βασιλείας του διὰ τῶν μασσωνικῶν στοῶν—μασσῶνοι ἦταν καὶ ὅλοι οἱ ὑπουργοὶ καὶ σύμβουλοί του—καὶ τῶν παρ' αὐτῷ ἀντιπροσώπων τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, ἔπλεκεν ὁλονὲν σφικτότερα τὰ δεσμὰ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ ἁγγλικὸν ἅρμα.

"Οταν δὲ ἦλθεν ἡ μοιραία στιγμή, Γεώργιος ὁ Β'. ἐμπράκτως ἔδειξεν ὅτι ἦτο γνήσιος καὶ ἀληθινὸς μασσῶνος. "Αν ὁ ἐκπτωτος βασιλεὺς ἐσκέπτετο περισσότερον ὡς "Ελλην καὶ ὀλιγώτερον ὡς μασσῶνος καὶ ὡς ξένος ἡ Ἑλλὰς θὰ ἠδύνατο, χωρὶς διόλου νὰ διγῇ ἡ ἀνεξαρτησία καὶ ἡ ἀκεραιότης της, ν' ἀποφύγῃ τὴν ἐμπλοκὴν της εἰς τὸν παγκόσμιον πόλεμον. Ἀλλ' ἡ πολιτικὴ τὴν ὁποίαν, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἤρχισε νὰ κροτῇ τὸ τηλεβόλον εἰς τὰ πολωνικὰ σύνορα, ἐτήρησεν ἡ Κυβέρνησις τοῦ Γεωργίου, ἡ ὁποία ἦτο τυφλὸν ὄργανόν του εἰς τὰ ἐξωτερικὰ ζητήματα—ὑπὸ τὸν ὅρον ν' ἀσκῇ αὐτὴ ἐσωτερικῶς τὸ ἀστυνομικὸν τρομοκρατικὸν κράτος της—δὲν ἦτο τίποτε ἄλλο παρὰ σειρὰ θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν ἐνεργειῶν αἱ ὁποῖαι ἔφερον εὐθέως καὶ ἀσφαλῶς τὴν χώραν πρὸς τὴν ἐμπλοκὴν εἰς τὸν πόλεμον. Αὐτὸ ἦτο τὸ συμφέρον τοῦ ἀγγλικοῦ μασσωνισμοῦ, αὐτὸ ἔπρεπε νὰ γίνῃ καὶ αὐτὸ ἔγινε.

Ἀλλὰ καὶ ὅταν, ἀφοῦ ὁ φιλότιμος καὶ φιλοπάτρις ἑλληνικὸς λαὸς ἐσπατάλησε τόσην ἀνδρείαν καὶ τόσον αἷμα, παρουσιάσθη ἡ εὐκαιρία νὰ εἰρηνεύσῃ ἐντίμως διὰ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ Ράϊχ, Γεώργιος ὁ Β'. πιστὸς πάντοτε ἐκτελεστὴς τῶν ξένων κελευσμάτων, δὲν ἐδίστασε νὰ ἐξωθήσῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς νέον πόλεμον εἰς τὴν ἐσχάτην δηλαδὴ περιπλοκήν, πολὺ χείρονα τῆς πρώτης τῆς ὁποίας τὰ φρικτὰ ἀποτελέσματα ὑπέστημεν καὶ ἂν δὲν τὰ δοκιμάζομεν ἀκόμη ἐν ὅλῃ τῇ φρικαλεότητί των, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν μεγαλοψυχίαν τοῦ νικητοῦ, ὁ ὁποῖος μὲ στοργὴν πραγματικὴν προσπαθεῖ νὰ ἐπουλώσῃ τὰς τόσον χαινούσας πληγάς μας.

Ἡ ἱστορία δὲν γράφεται ἀπὸ τοὺς συγχρόνους. Ἀλλ' ὅταν μίαν ἡμέραν ἐρευνηθῇ καὶ γραφῇ ἀμερολήπτως καὶ ἀδεκάστως ἡ τελευταία περιπέτεια τῆς Ἑλλάδος, τότε ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς μὲ κατάπληξιν θὰ πληροφορηθῇ ὁποῖον ἰσχυρὸν ρόλον ἔπαιξεν εἰς αὐτὴν ὁ διεθνὴς τεκτονισμὸς καὶ ὁ μασσωνισμὸς τοῦ τέως βασιλέως της.

Β. Α. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΤΙ ΚΑΤΟΡΘΩΝΕΙ Η ΕΝΤΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, (D.N.B).—Ἡ «Ντάϊτσε Ἀλγκεμάϊνε Τσάϊτουγκ» δημοσιεύει ἄρθρον σχετικῶς μὲ τὴν ἀναδημιουργίαν τῆς γεωργίας τῆς Λωρραίνης εἰς τὰς στεππώδεις περιοχὰς μεταξὺ τοῦ Δυτικοῦ τείχους καὶ γραμμῆς Μαζινώ. Χαρακτηριστικὸν παράδειγμα τῆς ἀναδημιουργίας παρατηρεῖ ἐν ἀρχῇ ἡ ἐφημερὶς παρέχει ἡ μικρὰ ἀγρέπαυλις Τρομπόρν εἰς τὴν Λωρραίνην. Ἐκ τῶν 35 οἰκιῶν τοῦ χωρίου αὐτοῦ μόνον μία ὑπῆρχον ὅταν ἐσήμανε ὁ συναγερμὸς τῆς μάχης, ἀπέμεινε μόνον μία οἰκία.

Οἱ κάτοικοι ἐγκατέλειψαν τὰ μέρος. Αἱ οἰκίαι των κατεστράφησαν. Ὅλα τὰ κτήνη των, τὰ ἐπιπλά των καὶ τὰ γεωργικά των ἐργαλεῖα εἴτε ἀπῄχθησαν εἴτε κατεστράφησαν. Οἱ ἀγροὶ ἦσαν πλήρεις ὀβίδων καὶ παντοῦ ὑπῆρχον ὀχυρώσεις. 1000 πρόβατα κατὰ πρῶτον ἀπεστάλησαν εἰς τὸ λιβάδι. Ἡ ἐπιτακτικωτέρα ὅμως ἐργασία ἦτο ἡ ἰσοπέδωσις τῶν λάκκων, τῶν τάφων καὶ τῶν ὀπῶν κατὰ τὴν ἐργασίαν τὰ τρακτὲρ πολλάκις ἔπεσαν εἰς ἐπιπεδεῖς καμουφλαρισμένας ὁπὰς οἱ ὁποῖοι ἠνοίχθησαν ὑπὸ τῶν στρατευμάτων. Ἐν ταύτοις κατωρθώθη ἡ σπορὰ τοῦ σίτου εἰς τὸ ἔδαφος.

"Οταν ὑπερενικήθη ὁ σκληρὸς χειμὼν ἤρχισαν αἱ ἐαριναὶ καλλιέργειαι. Ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχον σταῦλοι διὰ ταὺς ἵππους, καταλύματα, κανὲν ὑπόστεγον διὰ τὰς μηχανάς καὶ ἐπειδὴ ἡ καύσιμος ὕλη διὰ τὰ τρακτὲρ ἔπρεπε νὰ μεταφερθῇ μακρόθεν, δύναται νὰ φαντασθῇ ὁ γεωργὸς μὲ ποίαν δραστηριότητα καὶ μὲ ποῖον ἰδεαλισμὸν εἰργάσθησαν εἰς τὴν περιοχὴν ταύτην τοῦ ἄνευ ἰδιοκτήτου ἐδάφους μεταξὺ τοῦ δυτικοῦ τείχους καὶ τῆς γραμμῆς τοῦ Μαζινὼ διὰ νὰ καταστήσουν ἐκ νέου γόνιμον τὴν στεππώδη ταύτην γῆν.

ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ ΚΟΥΪΝΤΑ

Σιλουέττες τοῦ ἑλαφροῦ θεάτρου μας

ΠΩΣ ΠΡΩΤΟΒΓΗΚΑΝ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ: Η ΚΑΤΑΚΑΛΟΥ, Η ΑΛΒΑ, ΤΟ ΖΕΥΓΟΣ ΠΡΟΒΕΛΕΓΓΙΟΥ, Η ΤΑΝΤΑ

—Μία ἀπαγωγὴ καὶ ὁ σκοπός ἐπιτυγχάνει.—"Ενα μπάνιο στὴ θάλασσα ἀλλάζει τὰ σχέδια.—Ἀπὸ τὰ σχολικὰ θρανία ἐχόρευε.

Ἡ Χριστίνα Κατακάλου, ἐκλεκτὴ σαμπρέττα τοῦ ἑλαφροῦ μας θεάτρου εἶναι γέννημα καὶ θεατρικὸ θρέμμα τῆς Θεσσαλονίκης. Ἀπὸ μικρὴ αὐτὴ ἀγαποῦσε τὸ θέατρο. Ἡ μητέρα της ὅμως δὲν δεχόταν νὰ γυρκατατεθῇ μὲ κανένα τρόπο στὴν ἐκπλήρωσι τῶν ὀνείρων τῆς κόρης της. Ἀλλὰ ἡ ἐξυπνη Χριστίνα ἐσκηνοθέτησε μιὰ ἀπαγωγὴ μ' ἕναν ἠθοποιὸ κι' ἔφυγε στὸ θέατρο ὡς μπαλλαρινούλα στὸν «Ἕσπερο» μὲ τὸν θίασο τῆς Ριτσιάρδη στὸ 1937. Τὸν ἐπόμενο χρόνο μᾶς παρουσιάσθηκε ὡς τρίτη σαμπρεττούλα στὸν «Μέγα Ἀλέξανδρο» μὲ τὸν θίασο Κρεββατᾶ—Πατρικίου κι' ἀπὸ τότε μὲ γοργὰ βήματα ἀναδεικνύεται στὴ σκηνή.

Σαμπρέττα ἀπὸ τὶς πιὸ μπριόζες ἡ Κατακάλου, ὅλο χάρι καὶ εὐγένεια, πειθαρχημένη στοὺς θιάσους ποὺ ἐργάζεται, εὐσυνείδητη ἀπούς ρόλους της ἔχει γερὰ φόντα γιὰ τὸ θέατρο.

◆

Τὴν Πάπη Ἄλβα τὴν πρωτογνώρισε τὸ καλοκαίρι ὡς σαμπρέττα ἡ θεατρόφιλη Θεσσαλονίκη. Ἡ φήμη της γρήγορα ξεπέρασε τὰ στενὰ ὅρια τῆς περιοχῆς τοῦ Βαρδαρίου ὅπου ἐργαζόταν μὲ τοὺς συναδέλφους της. Βγῆκε ὡς μπαλλαρινούλα στὸ θέατρο στὰ 1936. Τὸ ἀγαποῦσε ἀπὸ μικρή. Μετὰ ἕνα χρόνο τῆς ἀνέθεσαν τὸ πρῶτο μικρὸ μέρος στὸ θίασο Κυριακοῦ κι' ἀργότερα τὰ πρῶτα νουμεράκια στὸ θέατρο Σαμαρτζῆ. Ὁ Μηλιάδης, ὁ Κυριακὸς κι' ὁ συγγραφεὺς Σπυρόπουλος τὴν πρόσεξαν, τὴν καθοδήγησαν κι' ἔτσι ἡ Ἄλβα κατώρθωσε νὰ ἐξελιχθῇ καὶ ν' ἀναδειχθῇ. Σήμερα μπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς μία ἀπὸ τὶς ὑπολογίσιμες σουμπρέττες τοῦ θεάτρου. Πάντα μπριόζα γεμάτη κέφι στὴ σκηνή μᾶς ἀποκαλύπτει ὁλοένα πιὸ πλούσιο τὸ ταλέντο της.

◆

Ὁ Ἄλκης Προβελέγγιος ἂν καὶ χωρὶς ἠθοποιοῦ δὲν φανταζόταν ποτὲ ὅτι θὰ θἀσχολοῦνε μιὰ μέρα στὴ σκηνή. Μικρὸς δὲν εἶχε ποτὲ πατήσῃ τὸ πόδι του στὸ μπαλκοσένικο. Ἀκόμα καὶ στὸ γυμνάσιο ὅταν τὸν ρωτοῦσαν οἱ καθηγηταὶ καὶ οἱ συμμαθηταί του τί δουλειὰ κάμνει ὁ πατέρας του ἀπαντοῦσε ὅτι ἦταν ἠθοποιός. "Οταν τελείωσε τὸ Γυμνάσιο μπῆκε στὴν Ἀκτοπλοΐα πρῶτα ὡς δόκιμος πλοίαρχος καὶ κατόπιν ὡς λογιστής, ὅσπου μιὰ μέρα, ἔπειτα ἀπὸ ἕνα ναυάγιο καὶ ἕνα ἀναγκαστικὸ χειμωνιάτικο μπάνιο ὀκτὼ ὡρῶν στὴ θάλασσα ἔγινε... ἠθοποιός. Τὸ πρῶτο του θάρρισμα στὴ σκηνὴ ἦταν στὸ «Μοσχόμαγκα τῶν Παρισίων» μ' ἕνα θίασο πρόζας. Κατόπιν μετεπήδησε στὸ ἑλαφρὸ θέατρο, ὅπου χάρις στὰ τόσο ὀξιόλογα προσόντα του, ἀνεδείχθηκε σ' ἕνα σοβαρὸ ὁπολογίσιμο στοιχεῖο τῆς ἑλαφρῆς μουσικῆς μας σκηνῆς.

◆

Ἡ Τασία Προβελεγγίου, ξεχωριστὴ κι' αὐτὴ σουμπρέττα τοῦ θεάτρου μας, ἀπὸ τὰ σχολικὰ θρανία εἶχε τὴν μανία τοῦ χοροῦ. Στὸ δρόμο, στὸ σπίτι, στὸ σχολεῖο, ὅπου στεκόταν, ὅπου βρισκόταν, τὰ πόδια της συνεχῶς ἐχόρευαν. Οἱ γονεῖς της τὴν προώριζαν γιὰ καθηγήτρια τῆς Γυμναστικῆς ἀλλὰ ἡ Τασία πρατιμοῦσε τὸ θέατρο. Δέν ἄφηνε στὸ σπίτι της ροῦχο ἀντρικὸ ἢ γυναικεῖο ποὺ νὰ μὴν τὸ πρόβαρε. "Οταν τελείωσε τὸ σχολεῖο πῆγε καὶ βρῆκε τὴν κ. Γκιουζέπε, ποὺ κασόταν κοντὰ στὸ σπίτι της καὶ τὴν παρεκάλεσε νὰ τὴν βγάλῃ στὸ θέατρο. Ἀλλὰ χρειαζόταν ἡ συγκατάθεσις τῆς μητέρας της ποὺ δὲν ἤθελε καθόλου μιὰ τέτοια ἐργασία τῆς κόρης της. Κάποτε ἐπὶ τέλους ὁ γρανίτης μαλάκωσε κι' ἡ Προβελεγγίου ντεπουτάρισε ὡς χορεύτρια στὸ «Μοντιάλ» γιὰ νὰ ἐξελιχθῇ τόσο γρήγορα σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ μπριόζες καὶ ταλαντοῦχες σουμπρέττες μας.

◆

Ξεχωριστὴ ἀδρὴ φυσιογνωμία τοῦ μουσικοῦ μας θιάσου ἡ Τάντα Βάλτς. Σαλονικιὰ κι' αὐτή, τρελλαινόταν ἀπὸ μικρὴ γιὰ χορό. Μόλις τελείωσε τὸ σχολεῖο τῆς Βαλαγιάννη πῆγε στὴν Ἀθήνα, ὅπου συνήντησε τὸν Οἰκονόμου καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τὴν βοηθήσῃ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐπιθυμία της: Νὰ βγῇ στὸ θέατρο. Τὰ χορευτικὰ της προσόντα τὴν βοήθησαν νὰ ντεπουτάρῃ ὡς χορεύτρια στὴν «Ἀλάμπρα», στὰ 1938, μὲ τὸν θίασο τοῦ Οἰκονόμου, σὲ ἕνα χορευτικὸ της ὀπερέττας «Τρεῖς Μάγκες». Μὲ τὴν συνδρομὴ τοῦ Οἰκονόμου, ἀλλὰ καὶ χάρις στὴν ἐργατικότητα, τὴν ἐπιμέλεια καὶ στὴν εὐσυνειδησία ποὺ τὴν διακρίνουν, κατώρθωσε πολὺ σύντομα νὰ διακριθῇ καὶ σὰν ἐκλεκτὴ χορεύτρια καὶ σὰν διαλεχτὴ σουμπρέττα. Διὰ πρώτη φορὰ οἱ Θεσσαλονικεῖς θεατρόφιλοι τὴν ἐχειροκρότησαν μὲ τὸ θίασο τῶν ἀδελφῶν Καλουτᾶ στὸ 1940 ἀλλὰ μόνο γιὰ τρεῖς βραδυές. Ἀπὸ τὸ 1941 τὴν θαυμάζουν σ' ὅλες τὶς ἐμφανίσεις. Ἡ Τάντα, ἐξαιρετικὰ στενὰ χορευτικὸ ταλέντο καὶ δυναμικὴ σουμπρέττα εἶνε σήμερα τὸ κάνφορ γκατὲ τοῦ θεατροφίλου κοινοῦ μας.

Κ. ΔΗΜ.

ΕΠΩΛΟΥΣΕ ΨΩΜΙ 3200 ΤΟΝ ΟΚΑ

Συνελήφθη ἡ Μπάνα Κανούτα διότι ἐπώλησε ἄρτον πρὸς 3200 δρ. τὴν ὀκᾶν.

ΚΑΙ ΑΛΛΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΩΝ ΕΜΠΟΡΩΝ

Καὶ νέα σειρὰ ἐμπόρων κρατεῖται ἀπὸ χθὲς ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας διὰ παραβάσεις διατάξεων τοῦ ἀγορανομικοῦ κώδικος.

Οἱ κρατούμενοι εἶναι οἱ ἀκόλουθοι:

Κ. Σιούντας ἔμπορος ὑφασμάτων, διότι ἐπώλησεν ἐν καμηλὸ ἀντὶ δρ. 60.000, Ἰωαν. Ἰωαννίδης διότι ἐπώλησεν ἓν καμηλὸ ἀντὶ 62.000 δρ. καὶ Κων. Γουλιὸς διότι ἐπώλησε μίαν τραγιάσκα ἀντὶ 15000 δραχμῶν.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΣΥΡΡΑΞΕΩΣ

Τὸ Γερμανικὸν βιβλίον κατὰ τὸν πόλεμον

Εἰς τὴν Γερμανίαν ἡ καλλιτεχνικὴ καὶ πολιτιστικὴ ζωὴ ἐπὶ ὅλων τῶν πεδίων ἔχει λάβει μίαν ἀφάνταστον ἀκμήν

Ἡ τόσον ἐκπληκτικῶς μεγάλη τάσις τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ ἐπὶ τοῦ πολιτιστικοῦ πεδίου ἀκριβῶς καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου, πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἀναμφίβολος ὡς χαρακτηριστικὴ ἔνδειξις τῆς ἐσωτερικῆς δυνάμεως καὶ ἀσφαλείας. Καθ' ὃν χρόνον τὸ Ράϊχ διεξάγει ἕνα ἀγῶνα ζωῆς καὶ θανάτου, τερατώδεις ἐκτάσεως, ἡ πολιτιστικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ ζωὴ ἐπὶ ὅλων τῶν πεδίων ἔχει λάβει ἀφ' ἑτέρου μίαν ἀφάνταστον ἀκμήν. Αἱ μοῦσαι δὲν σιωποῦν, ὅπως ὑπέθεταν ἀσφαλῶς πλήρεις ἀνησυχιῶν κατὰ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου, ὅταν τὸ ὅπλα ὁμιλοῦν, ἀλλ' ἀπεναντίας, τραγουδοῦν καὶ βιβλίον, θέατρον καὶ φίλμ ὅλα μαρτυροῦν τὴν γνῶσιν τῆς πνευματικῆς ἐκβάσεως ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ θάθος τῆς σημερινῆς πάλης.

"Αν ἦδη κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον ὁ «Φάουστ» τοῦ Γκαῖτε καὶ ὁ «Ζαρατούστρας» τοῦ Νίτσε εἶχαν γίνει πολλάκις ὁ ἀπαραίτητος συνοδὸς πολλῶν στρατιωτῶν, τοῦτο ἰσχύει καὶ σήμερα εἰς μεγαλύτερον βαθμὸν ὄχι μόνον γιὰ τὸν στρατιώτην ἀλλὰ καὶ διὰ ὁλόκληρον τὸν λαόν. Μερικοὶ ἀριθμοὶ κόμνουν σαφῆ τὴν τόσον γόνιμον αὐτὴν ἐξέλιξιν. Οὕτω εἰς τὰ 1941 ἐξεδόθησαν σχεδὸν ἑκατὸν ἑκατομμύρια βιβλία καὶ συγγράμματα περισσότερα ἀπὸ τὸ 1940. "Ετσι ἔχουν φθάσει τὸν ἀνώτατον ἀριθμὸν παραγωγῆς ἀπὸ τοῦ 1933. Ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς καθ' ἕκαστον τίτλους, παρὰ τὴν εἰς μεγάλον βαθμὸν ἐπιστράτευσιν τῶν συγγραφέων, δὲν παρατηρεῖται μείωσις. Οὕτω εἰς τὰ 1941 ἐνεφανίσθησαν 20.615 νέοι τίτλοι εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος εἶνε κατά τι μικρότερος ἀπὸ τὸν ἐν καιρῷ εἰρήνης. "Αν ἀνατρέξωμεν ὀλίγον περισσότερον εἰς τὸ παρελθόν, ἔχομεν γιὰ τὸ ἔτος 1940 συνολικὸν ἀριθμὸν ἐκδόσεων σχεδὸν 250 ἑκατομμύρια τεμάχια. Τοῦτο σημαίνει κατὰ μέσον ὅρον σχεδὸν τρία ἀντίτυπα δι' ἕκαστον κάτοικον τοῦ Ράϊχ. Ὁ κατὰ μέσον ὅρον ἀριθμὸς ἀντιτύπων τῶν ἐκδοθέντων βιβλίων εἶχε αὐξηθῇ τότε ἐξαιρετικῶς καὶ εἶχε φθάσει εἰς τὸ 1940 τὸ ὕψος τῶν 11.000 τεμαχίων κατὰ ἔτος. Ταὐτοχρόνως ηὐξήθη ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τοῦ γερμανικοῦ βιβλιεμπορίου ἀπὸ 600 ἑκατ. μάρκα εἰς τὰ 1939 εἰς 1200 ἑκατομ. τὸ 1940. Μία ἐπιτυχία ἀξιοσημείωτος, ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν λόγω τοῦ πολέμου αὔξησιν. Τὸ γερμανικὸν βιβλιεμπόριον δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν, ὅπως εἰς παλαιοτέρας ἐποχάς, τὸν νεωτερισμόν.

"Απεναντίας, βλέπει τὴν ἀποστολήν του εἰς τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν πλατυτέραν διάδοσιν καὶ βαρέων ἔργων, καθὼς καὶ εἰς τὴν βάθυνσιν τῆς φιλολογικῆς σονειδήσεως, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ παραμελεῖται τὸ ἐλαφρόν, ἀλλὰ καλὸν βιβλίον ἀναψυχῆς τὸ ὁποῖον ἀκριβῶς εἰς χρόνους ἐκτάκτου ἐντάσεως, ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τὰς ὀλίγας ὥρας ἑορτῆς καὶ ὀργίας τοῦ Γερμανοῦ.

◆

Παραλλήλως τὸ κύριον μέλημα τῆς γερμανικῆς συγγραφικῆς πολιτικῆς ἀποτελοῦν αἱ σειραὶ τῶν βιβλίων, τὰ ὁποῖα εἶνε κατάλληλα νὰ ἱκανοποιοῦν τὴν ἀνάγκην ἀναγνώσεως τοῦ Γερμανοῦ στρατιώτου.

Εἰς τὴν αὐξανομένην δύναμιν τοῦ Ράϊχ ἀνταποκρίνεται ἡ σημασία τοῦ γερμανικοῦ βιβλίου εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Οὔτω αἱ μεταφράσεις γερμανικῶν ἔργων κατωρθώθη νὰ αὐξηθοῦν τόσον ἀριθμητικῶς τόσον καὶ ποιοτικῶς, εἰς ὄχι ἀσήμαντον βαθμόν. Εἰς τοῦτο προστίθενται συνεχῶς μία σειρὰ μεγάλων καὶ ἐξαιρετικῶς ἐπιτυχῶν ἐκδόσεων βιβλίων εἰς τὰς διαφόρους χώρας, τῶν ὁποίων ἡ σημασία δὲν δύναται νὰ ὑποτιμηθῇ. Τὸ ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ πεδίου τοῦ βιβλίου ἐπὶ τοῦ ὁποίου τὸ γερμανικὸν βιβλίον ἔχει νὰ παίξῃ ἰδιαίτερον ρόλον καὶ ἔχει νὰ εἴπῃ ἰδιαίτερους πολλά, μὲ τὴν διατήρησιν τῶν λαϊκῶν ἀτομικοτήτων δημιουργεῖται μία εὐρωπαϊκὴ σκέψις, τὸ ἀποδεικνύουν ἡ ἱδρυθεῖσα πέρυσι εἰς τὴν Βεῖμάρην ἐπὶ κλασσικοῦ ἐδάφους Ἕνωσις συγγραφέων. Οὕτω ἀπὸ τὸ πλῆθος καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν βιβλ

Τελευταῖαι Εἰδήσεις καὶ Τηλεγραφήματα

Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ

ΕΦΘΑΣΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ ΕΙΔΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ

Ὁ γεωργὸς εἰς τὴν Γερμανίαν γνωρίζει πρὸ πολλοῦ ὅτι διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὑψηλὰς ἀποδόσεις τῆς ἐσοδείας δὲν τὸν βοηθεῖ μόνον ἡ εὔνοια τῆς φύσεως, ἀλλὰ καὶ ὁ Γερμανὸς χημικὸς καὶ ἐρευνητής. Ὁ Γιούστους φὸν Λίμπεχ ὑπῆρξεν ἐκεῖνος, ὅστις ἤρχισε τὰς βασικὰς ἐρεύνας καὶ ἠδυνήθη νὰ ἰδῃ ὁ ἴδιος τὰς ἐπιτυχίας του εἰς τὴν πρᾶξιν. Αἱ ἐργασίαι ἐξηκολούθησαν συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμά του καὶ ἂν σήμερον ἑκατομμύρια ἀνθρώπων εἰς τὴν Γερμανίαν δύνανται νὰ ἀναμένουν ἀσφαλῶς ἀπὸ ἕνα σχετικῶς μικρὸν χῶρον τὸν καθημερινὸν ἄρτον των, τοῦτο ὀφείλεται ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς ἄνδρας αὐτούς.

Σήμερον δὲν προσφέρεται εἰς τὸ ἔδαφος μόνον τεχνητὸν λίπασμα, ἀλλὰ αὐτοὶ οὗτοι οἱ σπόροι προφυλάσσονται διὰ καταλλήλων μέσων ἐναντίον τῶν βλαβερῶν ὀργανισμῶν.

Ἐναντίον αὐτῶν τῶν μικρῶν καὶ μεγάλων ζωϊκῶν ὀργανισμῶν οἱ ὁποῖοι φέρουν εἰς κίνδυνον ὁλοκλήρους ἐσοδείας, ἐκηρύχθη ὁ ἀγών, ὁ ὁποῖος ὡδήγησεν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν. Ἡ πολύτιμος σπορὰ προπαρασκευάζεται ἀναλόγως, ὥστε νὰ ἀποκλεισθῇ κάθε φόβος σήψεως καὶ προσβολῆς αὐτῆς.

Ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται πρὸ τοῦ προβλήματος νὰ ἐπιτύχῃ ὑψηλὰς ἀποδόσεις ἐσοδείας ἀπὸ τὸ ἔδαφός της. Πρέπει νὰ ἀγωνισθῇ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἀπὸ τὸ ἔδαφός της μίαν καλὴν ἐσοδείαν, ἂν θέλῃ νὰ διαβρέψῃ τὸν πληθυσμόν της. Τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας βοηθεῖ τοὺς χωρικούς, πρὸ παντὸς δὲ ἄλλου θὰ φροντίσῃ, ὥστε ἡ πολύτιμος σπορὰ νὰ μὴ ὑφίσταται βλάβας.

Ἀπὸ τὴν Γερμανίαν ἐγένετο προμήθεια μεγάλων ποσοτήτων «Τσερεζάν» (Μπάγιερ), χημικοῦ προϊόντος, τὸ ὁποῖον καθιστᾷ τὰ σιτηρὰ τελείως ἀπρόσβλητα ἀπὸ ἐπιβλαβεῖς ὀργανισμούς. Ἡ πρώτη ἀποστολὴ ἔφθασε, 240 δὲ τόννοι παρεχωρήθησαν εἰς διαφόρους ἑλληνικὰς ἐπαρχιακὰς ὑπηρεσίας πρὸς περαιτέρω διανομήν. Ὁ Ἕλλην γεωργὸς ἀποκτᾷ οὕτω ἕνα πολύτιμον γερμανικὸν προϊὸν πρὸς τὸ ὁποῖον δύναται νὰ ἔχῃ ἐμπιστοσύνην.

Τοῦτο ἐδοκιμάσθη ἤδη καὶ ἐφημόσθη ἐπιτυχῶς. Τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας ἔδωσεν ὁδηγίας εἰς τὰς ἐπαρχιακὰς ὑπηρεσίας του, ὅπως αὗται ἐξετάσουν εἰς τὴν περιοχήν των, ἂν αἱ παραχωρηθεῖσαι ποσότητες ἐπαρκοῦν, ὥστε νὰ ἀποτελοῦν ἐγγύησιν διὰ μίαν ἐξασφάλισιν τῆς ἑλληνικῆς ἐσοδείας εἰς εὐρεῖαν ἔκτασιν.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΝΕΑΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Αὔριον 22αν τρέχ. τὴν θείαν Λειτουργείαν θέλει τελέσει ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Νέας Παναγίας (παρὰ τὸν κινηματογράφον Ἠλύσια) ὁ πανοσιολογιώτατος ὀρχιμανδρίτης Κος Λεωνίδας Παρασκευόπουλος ὅστις θὰ κηρύξῃ καὶ τὸν Θεῖον Λόγον.

Κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργείαν θὰ ψάλλῃ ὁ τετράφωνος χορὸς τῶν κατηχητικῶν Σχολείων.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπή

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΟΣ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΣ & ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ «Η ΔΡΑΜΑ»

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συνεταιρισμοῦ ὅπως προσέλθωσι τὴν 25ην τρέχοντος μηνὸς καὶ περὶ ὥραν 3ην ἀπογευματινὴν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συνεταιρισμοῦ Τοιμισκὴ 28 εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν μὲ θέμα: Ἀρχαιρεσίαι.

Θεσσαλονίκη τῇ 19 Νοεμβρίου 1942

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΑΙ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ τῆς Ἑνώσεως Ἐμποροϋπαλλήλων

Ἡ Ἕνωσις Ἐμποροϋπαλλήλων Θεσσαλονίκης δι' ἀνακοινωθέντος γνωρίζει εἰς τὰ μέλη της ὅτι προκειμένου τὴν Κυριακὴν 13 Δεκεμβρίου 1942 καὶ ὥραν 9 π. μ. νὰ διεξαχθοῦν ἐκλογαὶ τῆς ὀργανώσεως καλεῖ πάντας τοὺς ἐπιθυμοῦντας ὅπως ἐκτεθοῦν ὡς ὑποψήφιοι νὰ ὑποβάλουν σχετικὴν αἴτησιν ὑποψηφιότητος μέχρι καὶ τῆς 3ης Δεκεμβρίου 1942.

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ Η ΜΕΓΑΛΗ ΗΜΕΡΑ ΕΦΘΑΣΕ!

Μετὰ τὴν «Μπαλαλάϊκα» - «Κατάρα Τσιγγάνας» - «Νυκτερινὴ Ὀπτασία» Ἡ Οὐγγρικὴ Κινηματογραφία μᾶς προσφέρει τὸ τελευταῖο

ΜΟΥΣΙΚΟ—ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΜΑ

ποὺ ἐπισκιάζει ὅλα τὰ προηγούμενα

ΑΓΩΝΙΑ ΜΙΑΣ ΨΥΧΗΣ

Τὸ δραματικώτερο Κοινωνικὸ ἔργο τῆς ἐφετεινῆς περιόδου

Συναρπαστικώτατες σκηνὲς γυρισμένες στὰ ὑπέροχα τοπεῖα τῆς ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗΣ τῆς ὡμορφης νύφης τοῦ ΓΑΛΑΖΙΟΥ ΔΟΥΝΑΒΙ

Μαγεμμένα Τσιγγάνικα θιολὰ σκορπίζουν τὴν θεία μουσικὴ τους.

ΑΓΩΝΙΑ ΜΙΑΣ ΨΥΧΗΣ

εἶνε τὸ ΕΡΓΟ-ΘΑΥΜΑ ποὺ συνιστῶμεν ὑπευθύνως νὰ παρακολουθήσουν ΜΕΓΑΛΟΙ—ΜΙΚΡΟΙ γιὰ νὰ ἀποθεώσουν καὶ τὴν διασημοτέρα σύγχρονη δραματικὴ καλλιτέχνιδα

ΚΑΤΑΛΙΝΑ ΚΑΡΑΝΤΥ

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ Η ΜΕΓΑΛΕΙΔΗΣ ΠΡΕΜΙΕΡΑ ΣΤΑ ΗΛΥΣΙΑ

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ Η ΘΕΜΙΣ

Φιλίππου 29 καὶ Χαλκέων γωνία

Κουζίνα ἀλὰ Πολίτα μὲ ἀγνὰ ὑλικά.

Μουσικὴ πλήρης μὲ τὸν γνωστὸν ἀκορτεονίσταν

ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΒΕΖΟΝ

Ρετσίνα Ἀττικῆς, Κρασιὰ Ἀττικῆς διάφορα.

ΜΙΑ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ

Κύριε Διευθυντά,

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν ἐν τῇ ἀξιοτίμῳ ὑμῶν ἐφημερίδι δημοσευθέντων ἐν σχέσει πρὸς τὸν καθορισμὸν τῶν τιμῶν τῶν διαφόρων εἰδῶν ὑπὸ τοῦ ὑφ' ἡμᾶς Ἀγορανομικοῦ Τμήματος εἰς τὸ 200πλάσιον νὰ ἀνακοινώσωμεν ὅτι:

Ἡ εἴδησις αὕτη ὑπῆρξεν ἀπολύτως ἀναληθὴς καὶ προῆλθεν ἀσφαλῶς ἐξ ἀνευθύνων πληροφοριῶν τοῦ δόντος ταύτην δημοσιογράφου ὑμῶν.

Ἄλλως τε εἶναι γνωστόν, ὅτι ἡ Ἀστυνομικὴ Ἀρχὴ καὶ συνεπῶς καὶ τὸ ὑφ' ἡμᾶς Ἀγορανομικὸν Τμῆμα, δὲν ἐκδίδει ἀγορανομικὰς Διατάξεις. ἁλλ' ἐφαρμόζει τὰς παρ' ἄλλων ἁρμοδίων Ἀρχῶν ἐκδιδομένας νομίμους Διατάξεις. Τὸ Τμῆμα τοῦτο ἐντὸς τῶν νομίμων ὁρίων ἐκτελοῦν καὶ τὰς ἡμετέρας διαταγάς, ἐπιδιώκει ἐν τῷ κύκλῳ τῆς ἁρμοδιότητός του τὴν συγκράτησιν τῶν τιμῶν ἐντὸς τῶν λογικῶν ὁρίων καὶ καταδιώκει πάντας τοὺς καταληφθέντας ὑπὸ τῆς ἀχαλινώτου μανίας τῆς αὐξήσεως τῶν τιμῶν πάντων σχεδὸν τῶν εἰδῶν εἰς δυσθεώρητα ὕψη.

Τοῦτο θὰ συνεχίσῃ τὸ ἔργον του καὶ καλοῦντες πάντες οἱ ἀδικούμενοι πολῖται νὰ προσφεύγωσιν εἰς αὐτὸ μετὰ θάρρους, ἵνα οὕτως ἐπιτευχθῇ κολασμὸς τῶν παντὸς εἴδους αἰσχροκερδῶν.

Ταῦτα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

Ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς
Μιχ. Μαντούβαλος
Ἀντ/ρχης

ΜΝΗΜΗ ΜΟΣΥΝΟΝ

Τελοῦντες σὺν ριον Κυριακήν, 22αν Νοεμβρίου καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐτήσιον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πρὸ ἔτους τραγικῶς ἐκλιπόντος πρώην Δημάρχου Ξάνθης

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ Δ. ΧΑΣΗΡΤΖΟΓΛΟΥ

εἰς τὸ νεκροταφεῖον τῆς Εὐαγγελιστρίας, καλοῦμεν πάντας τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην αὐτοῦ ὅπως συνενόσουν μεθ' ἡμῶν τὸς πρὸς τὸν Ὕψιστον δεήσεις των.

Θεσσαλονίκη, 21 Νοεμβρίου 1942

Ἡ σύζυγος: Ἑλένη Δ. Χασηρτζόγλου
Τὰ τέκνα, ἡ μήτηρ, οἱ ἀδελφοί

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ

Ὁ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ κ. ΒΑΣ. ΡΑΠΤΗΣ μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του εἰς τὴν ὁδὸν Ἁγ. Σοφίας 34. Τηλ. 65-65 Ἐνθα δέχεται 8.30—12 πμ. 2.30-5 μμ.

Ἕνα Σπάνιο Φίλμ

Πρωτοφανὲς εἰς λαμπρότητα

Μεγαλειῶδες ὡς θέαμα

Συναρπαστικὸν ὡς ὑπόθεσις

Ἡ τραγικὴ ἱστορία μιᾶς κοπέλλας ποὺ περνᾶ ἀπὸ τὸν θοῦρκο τῆς Κοινωνίας γιὰ νὰ φθάσῃ στὸ τέλος στὴν Ἐξιλέωσι

ΑΜΑΡΤΩΛΗ

Μὲ τοὺς τέσσαρας ἄσσους τῆς Ἰταλικῆς ὀθόνης

ΠΑΟΛΑ ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ
ΤΖΙΝΙΟ ΤΣΕΡΒΙ
ΦΩΣΚΟ ΤΖΙΑΚΕΤΤΙ
ΒΙΤΤΟΡΙΟ ΡΙΚΑ

Τὴν Δευτέραν Μεγαλειώδης Πρεμιέρα

ΣΤΑ ΤΙΤΑΝΙΑ

ΤΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΚΑΤΕΛΑΒΟΝ ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΣΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΔΙΩΡΓΑΝΩΣΑΝ ΤΑΣ ΒΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΤΥΝΙΔΟΣ-ΑΛΓΕΡΙΟΥ

Ἀεροπλάνα διώξεως καὶ στούκας ἐπιτίθενται κατὰ τοῦ ἐχθροῦ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (D.N.B.). — **Εἰς τὴν περιοχὴν Τύνιδος—Ἀλγερίου τὰ γερμανοϊταλικὰ στρατεύματα ἐσυνέχισαν τὴν 19ην Νοεμβρίου τὰ μέτρα ἀσφαλίσεως. Κατέλαβον πολλὰ σημεῖα σπουδαῖα ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως καὶ διωργάνωσαν τὰς βάσεις ἀνεφοδιασμοῦ των. Προκεχωρημένα ἀποσπάσματα εἰς τὴν μεθόριον περιοχὴν συνεκρούσθησαν μὲ ἐχθρικὰ ἀνιχνευτικὰ ἀποσπάσματα. Μεμονωμέναι ἀψιμαχίαι μεταξὺ ἡμετέρων καὶ Γκωλιστικῶν στρατευμάτων δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐμποδίσουν τὴν προέλασιν τῶν σχηματισμῶν μας.**

Ἡ Γερμανικὴ καὶ Ἰταλικὴ ἀεροπορία ἐπετήρησε ταυτοχρόνως τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα εἰς τοὺς λιμένας τῶν ἀκτῶν τοῦ Ἀλγερίου. Τὰ ἀεροπλάνα μας ἐπετέθησαν ἐπανειλημμένως ἐναντίον τῶν Βρεττανοαμερικανικῶν πλοίων ἀνεφοδιασμοῦ καὶ κατέρριψαν δύο καταδιωκτικὰ Κοῦρτις. Εἰς τὴν μεθόριον ἐχθρικαὶ φάλαγγες, αἵτινες εὑρίσκοντο ἐν κινήσει ἐπὶ τῶν ὁδῶν τοῦ παραλιακοῦ τομέως πρὸς ἀνατολὰς ἀπετέλεσαν ἐπιτυχεῖς στόχους.

Κοδ' ἃ μεταδίδει ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τοῦ στρατοῦ ἀεροπλάνα καθέτου ἐφορμήσεως καὶ διώξεως ἐπετέθησαν ἐναντίον τῶν ἐχθρικῶν τούτων προφυλακῶν μὲ θόμβας καὶ ὅπλα τῶν ἀεροπλάνων. Πολλὰ ὀχήματα μεταξὺ τῶν ὁποίων ὡσαύτως καὶ τάνκς μάχης ὡς καὶ ἀνιχνευτικὰ τοιαῦτα κατεστράφησαν ἢ ὑπέστησαν σοβαρὰς ζημίας. Εἰς μίαν θέσιν κειμένην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ διὰ τῆς ὁποίας ἐβάδιζεν ὁ ἐχθρὸς αἱ θόμβαι ἐπέτυχον τὰς ὀχυρὰς θέσεις ὡς καὶ τὰς θέσεις τοῦ ἀντιαεροπορικοῦ πυροβολικοῦ, οὕτως ὥστε προεκλήθησαν πολλαὶ ταχεῖς ἐξαπλώσεῖσαι πυρκαϊαί. Κατὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν ἀεροπλάνων αἱ ἐχθρικαὶ πυροβολαρχίαι ἐλήφθησαν πάλιν ὑπὸ τὸ πῦρ τῶν ὅπλων τῶν ἀεροπλάνων.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΡΗΝΑΪΚΗΝ

Αἱ εἰσέτι ἀσήμαντοι συγκρούσεις εἰς τὴν περιοχὴν Τύνιδος—Ἀγγερίου ἔρχονται εἰς δευτέραν μοῖραν πρὸ τῶν ἀγώνων οἵτινες διεξάγονται εἰς τὴν Κυρηναϊκήν. Εἰς τὴν μαχητικὴν ταύτην περιοχὴν οἱ Βρεττανοὶ ἐσυνέχισαν τὴν ἐπίθεσίν των διὰ δύο ἐπιθετικῶν σφηνῶν. Ἡ πρώτη ἔφοδος διηυθύνετο κατὰ μῆκος τῆς ἀκτῆς ἐνῷ ἡ ἄλλη ὁρμουμένη ἀπὸ τῆς περιοχῆς τοῦ Ἐλ Μιχίλι διηυθύνετο πρὸς τὴν Βεγγάζην. Ἡ δευτέρα αὕτη ἔφοδος ἐπροτίθετο νὰ ἐμποδίσῃ τὴν περαιτέρω ποδορείαν τῶν θορειότερον εὑρισκομένων γερμανοϊταλικῶν κυρίων δυνάμεων πρὸς τὰς θέσεις ἐκκινήσεώς των. Ἡ θη Βρεττανικὴ ατρατιὰ δὲν κατώρθωσε νὰ ὑπερφαλαγγίσῃ τὰ στρατεύματα τοῦ Ἄξονος εἰς τὴν Λιβύην ὅπως ἤλπιζε κατ' ἀρχὰς ἀλλὰ κατέλαβε μόνον ἕνα σωρὸν ἐρειπίων, ὅπως μετεβλήθη σήμερον ἡ Βεγγάζη. Πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν τόσον τολμηρῶν ὅσον καὶ ἐπιτυχῶν κινήσεων τῶν Γερμανοϊταλικῶν κυρίων δυνάμεων, οἱ σχηματισμοὶ προκαλύψεως εἰς τὰς παρόδους μεταξὺ τῶν πεδίων ναρκῶν καὶ ἀδιαβάτων βράχων ἀντέταξαν κρατερὰν ἀντίστασιν.

Πολλὰ βρεττανικὰ ἀνιχνευτικὰ τάνκς, τὰ ὁποῖα προσεπάθουν νὰ ἀπωθήσουν τὰς ὀπισθοφυλακάς μας κατεστράφησαν. Ὡσαύτως ἡ ἀεροπορία ὑπεστήριξε τοὺς ἀγῶνας τούτους. Ἀεροπλάνα μάχης καὶ διώξεως ἐπετέθησαν ἐπανειλημμένως ἐναντίον τῶν προφυλακῶν τοῦ ἐπιτεθεμένου ἐχθροῦ καὶ ἐναντίον φαλάγγων αὐτοκινήτων εἰς τὰ μετόπισθεν, μολονότι ταῦτα ἐπετηροῦντο ὑπὸ ἐχθρικῶν καταδιωκτικῶν. Αἱ θόμβαι καὶ αἱ ὀβίδες ἔπεσαν εἰς τὸ μέσον τῶν ἐπιδιωχθέντων στόχων καὶ κατέστρεψαν πολυάριθμα ὀχήματα τοῦ ἐχθροῦ.

ΑΙ ΝΕΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΩΝ ΥΠΟΒΡΥΧΙΩΝ ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΟΥΝ ΤΟ ΥΠΕΡΟΧΟΝ ΜΑΧΗΤΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΔΙΟΙΚΗΤΩΝ & ΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, D.N.B.).— Σχετικῶς μὲ τὴν βύθισιν 23 ἐχθρικῶν ἐμπορικῶν πλοίων χωρητικότητος 120.000 τόννων ἀγγελθεῖσαν δι' ἐκτάκτου ἀνακοινωθέντος τὴν 20ὴν Νοεμβρίου, ἡ ἀνωτάτη διοίκησις τοῦ στρατοῦ μεταδίδει ὅτι καὶ αἱ ἐπιχειρήσεις αὗται τῶν ἡμετέρων ὑποβρυχίων ἐξειλίχθησαν ὑπὸ συνθήκας ἐκτάκτως δυσχερεῖς.

Δυσμενεῖς καιρικαὶ συνθῆκαι καὶ σφοδρὰ ὅμυνα τοῦ ἐχθροῦ ἐδυσχέραναν ἐξαιρετικῶς τὰς μαχητικὰς ταύτας ἐπιχειρήσεις. Τὰ ἐχθρικὰ πλοῖα λόγω τῆς σφοδρᾶς τρικυμίας διαρκῶς ἐξήρχοντο ἐκτὸς τῆς σκοπιᾶς. Τὰ ὑποβρύχιά μας ἦσαν ἀναγκασμένα νὰ καταδιώκουν τὴν νηοπομπὴν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας μέχρις ὅτου ἐπὶ τέλους ἀποκαταστήσουν τὴν ἐποφήν.

Ἐν τῶν ἐπιτιθεμένων ὑποβρυχίων ὁμοῦ μετὰ τὸν τορπιλλισμόν ἑνὸς μεγάλου ἀτμοπλοίου 7000 τόν. ὑπέστη ἐπίθεσιν ἐκ μέρους 2 ἀντιτορπιλλικῶν, τὰ ὁποῖα μετὰ μεγάλης ταχύτητος ἐτέθησαν εἰς καταδίωξιν τοῦ γερμανικοῦ ὑποβρυχίου. Ἐν τούτοις ὁ διοικητὴς τοῦ ὑποβρυχίου ἐπερίμενε μὲ ψυχραιμίαν εὐνοϊκὴν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐκφεύγῃ δονίση τὰς τορπίλλας του καὶ ἐβύθισε ὀμφότερα τὰ ἐπιτεθέντα ἀντιτορπιλλικὰ ἐντὸς 3 λεπτῶν.

Τὸ παράδειγμα τοῦτο ἐκ τῶν πεισματωδῶν ἀγώνων ἐπιθέσεως καὶ παρακολουθήσεως τῶν ὑποβρυχίων εἰς τὸν βόρειον Ἀτλαντικὸν ἀποδεικνύει τὸ ὑπέροχον μαχητικὸν πνεῦμα τῶν Γερμανῶν διοικητῶν τῶν ὑποβρυχίων καὶ τῶν πληρωμάτων των.

Μεταξὺ τῶν μεμονωμένων σκαφῶν τὰ ὁποῖα ἀνηγγέλθησαν ὡς βυθισθέντα εὑρίσκετο ἓν μέγα ὀτμόπλοιον μὲ φορτίον τὸ ὁποῖον ἔπλεεν ἐκ Κέϊπτάουν πρὸς τὰ Τρινιντάντ, ἐπίσης ἓν μέγα φορτηγὸν 5.000 τόννων μὲ φορτίον βάμβακος, ἓν μέγα πλοῖον πυρομαχικῶν τὸ ὁποῖον κατόπιν εὐστόχου τορπιλλὴς ἀνετινάχθη εἰς τὸν ἀέρα καὶ τὸ μέγα ἀτμόπλοιον «Λουΐζ Μόλερ» 3.764 τόννων.

Αἱ νέαι οὗται ἐπιτυχίαι τῶν γερμανικῶν ὑποβρυχίων εἰς ὅλα τὰ μέρη ταῦ Ἀτλαντικοῦ καὶ εἰς θαλασσίας περιοχὰς ἀπομεμακρυσμένας ἀλλήλων κατὰ χιλιάδας μιλλίων ἀποδεικνύουν ὅτι διὰ τῆς ἐνισχυμένης ἐμφανίσεως τῶν ἡμετέρων ὑποβρυχίων εἰς τὴν Δυτικὴν Μεσόγειον θάλασσαν οἱ θαλάσσιαι ὁδοὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ δὲν ἀπέθησαν διὰ τὸν ἐχθρὸν ἀσφαλέστεραι οὔτε πρὸ τῶν ἀνατολικῶν ἀκτῶν τῆς Βορείου καὶ Κεντρικῆς Ἀμερικῆς οὔτε εἰς τὸν Νότιον Ἀτλαντικὸν μέχρι τοῦ Κεῖπτάουν. Ὁ ἀγὼν ἐναντίον τῆς ἐχθρικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας συνεχίζεται μὲ μεγαλυτέραν ὁξύτητα.

Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Θεσσαλονίκης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1417(10)24—10—42 Ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας συσταθεῖσα Γνωροδοτικὴ Ἐπιτροπὴ Ἐλέγχου τῶν τιμῶν κόστους καὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως τῶν διὰ τῶν τελωνείων καὶ ταχυδρομικῶν Γραφείων τῆς περιφερείας τῆς Γ. Δ. Μ. ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων ἄρχισε λειτουργοῦσα. Καλοῦνται ὅθεν πάντες οἱ εἰσαγαγόντες ἐμπορεύματα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀπὸ τῆς 21ης Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. καὶ ἐφεξῆς ὅπως ὑποβάλωσι εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Υ. Ε. Μ. σχετικὰς αἰτήσεις ἀποδεσμεύσεως μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν κόστους τῶν ἐμπορευμάτων.

Θεσσαλονίκη τῇ 19—11—42

Ὁ Διευθυντὴς
Κ. ΠΟΙΜΕΝΙΔΗΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΙΚΟΣ καὶ Καταναλωτικὸς Συνεταιρισμὸς Ραπτῶν καὶ Ραπτριῶν Καταστηματαρχῶν Γυναικείων Φορεμάτων

Πρόσκλησις Γενικῆς Συνελεύσεως

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συνεταιρισμοῦ εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν προσεχῆ Πέμπτην 26ην τρέχοντος καὶ ὥραν 3 μ. μ. εἰς τὸ κατάστημα τῆς κ. Κ. Παζιμαδόγλου (ὁδὸς Γηροκομείου 7) μὲ θέματα.

1) Ἀνάγνωσις τοῦ ἐγκριθέντος καταστατικοῦ.
2) Ἐκλογὴ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
3) Ἐκλογὴ Ἐποπτικοῦ Συμβουλίου.
4) Ἐκλογὴ Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Λόγω τῆς σοβαρότητος τῶν θεμάτων παρακαλοῦνται ὅπως παρασταθοῦν ἅπαντα τὰ μέλη ἐγγεγραμμένα ἢ μή.

Ἡ Προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ

Ὁ Ἰατρὸς

Κ. ΑΡΓΥΡΙΟΣ ΚΟΥΖΑΣ

Δέχεται Τσιμισκῆ 94 ὥρα 11—1

Ἐφαρμόζει συνθετικὴν διάγνωσιν καὶ φυσιοθεραπείαν

Ὑστάτη ὥρα

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΛΑΒΑΛ ΑΠΟΛΥΤΟΣ Η ΠΕΠΟΙΘΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΣΑΦΗΣ Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΕΝΙΣΧΥΟΝΤΑΙ ΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΗΣ

ΒΙΣΥ (D.N.B.).—**Εἰς ραδιοφωνικὸν λόγον τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε ὁ πρωθυπουργὸς Λαβὰλ τὸ ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς ἐδήλωσεν ὅτι ὁ πρόεδρος Ρούσβελτ διὰ τῆς ἐπιθέσεώς του ἐναντίον τῆς Γαλλικῆς Βορείου Ἀφρικῆς ἐτάκτοποιησε τὰς σχέσεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν ἀνεπανορθώτως. Ὁ Λαβὰλ κατόπιν ἐγνωστοποίησε τὰς δηλώσεις εἰς τὰς ὁποίας οὗτος προέβη τὴν 27ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. πρὸς τὸν πρεσβευτὴν τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν Λῆχυ ἐν Βισὺ καὶ εἰς τὰς ὁποίας ἐτόνιζεν, ὅτι ἡ Γαλλία ἀφ' ἑαυτῆς οὐδέποτε θὰ ἀνελάμβανέ τι ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, τὸ ὁποῖον αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι θὰ ἐξελάμβανον ὡς ἀνάρμοστον ἢ «ἄσχημον». Ἐδήλωσεν εἰς τὸν Ναύαρχον Λῆχυ ὅτι ἐπιθυμεῖ ἀπόλυτον συνεννόησιν μὲ τὴν Γερμανίαν διότι αὐτὴ ἀποτελεῖ τὴν μοναδικὴν βάσιν διὰ τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης καὶ μάλιστα ἀφ' ὅτου ὁ μπολσεβικικὸς κίνδυνος ἀπεδείχθη ἐν ὅλῃ τῇ ἐκτάσει του. Οὕτως, ὁ Λαβὰλ πιστεύει ἀπολύτως εἰς τὴν νίκην τῆς Γερμανίας, ἀλλὰ θὰ ἠκολούθει τὴν πολιτικὴν συνεννοήσεως μετὰ τῆς Γερμανίας, καὶ ἐὰν ἀκόμη τὸ Ράϊχ ἠττᾶτο. Ἡ Γαλλία ἐτόνισεν ὁ Λαβὰλ ἐτήρησε τὸν λόγον της, ἐνῶ ἀντιθέτως αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι μετέβαλον τὴν στάσιν των ἔναντι τῆς Γαλλίας καὶ διέπραξαν κάτι τι τὸ ἀνεπανόρθωτον.**

Περαιτέρω ὁ Γάλλος πρωθυπουργὸς εἰς τὸν ἀπὸ ραδιοφώνου λόγον του ἐδήλωσεν ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν θὰ προβάλῃ ἐμπόδια καὶ δὲν θὰ ἀποδαρρύνῃ τὸν σχηματισμὸν μιᾶς λεγεῶνος ἐθελοντῶν πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Αὐτοκρατορίας. Δὲν θέλομεν εἶπεν ὁ Λαβάλ, ὁ φοβερὸς κίνδυνος τοῦ μπολσεβικισμοῦ ὅπισθεν τῶν Ἀγγλοσαξωνικῶν δυνάμεων νὰ ἐπιπέσῃ ἐναντίον τῆς Εὐρώπης καὶ νὰ καταστρέψῃ τὸν πολιτισμόν της. Χάριν εἰς τὸν Ρούζβελτ ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ κράτη συνεδέθησαν εἰς μίαν κοινὴν τύχην.

Ἐν τέλει τῆς ὁμιλίας του ὁ Λαβὰλ ἐτόνισεν ἅπαξ ἔτι τὴν σταθερὰν πίστιν εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ Μοντουὰ καὶ ἐδήλωσεν ὅτι αἱ συνομιλίαι του μετὰ τοῦ Φύρερ εἰς τὸ Μοντουὰρ καὶ εἰς τὸ Μόναφον ὡς καὶ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Φύρερ πρὸς τὸν στρατάρχην Πεταὶν ἐπιβεβαιώνουν τὴν ἀποψίν του καὶ ἐνισχύουν τὴν ἐλπίδα του. «Δὲν ὑπάρχει Εὐρώπη ἄνευ Γαλλίας καὶ ἄνευ τῆς Γαλλικῆς Αὐτοκρατορίας» κατέληξεν ὁ πρωθυπουργός.

ΑΙ ΔΙΑΝΟΜΑΙ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ ΤΗΣ Π